

Zonder vrienden geen viering

Foto Hilde Harshagen

Beroemd in Duitsland, Engeland en Amerika is Maarten Maartens, maar hier niet. Daar moet verandering in komen, vindt Arjan Peters, die ook Geerten Meijning feliciteert.

ARJAN PETERS

In het korte verhaal 'The Facts' van Maarten Maartens (1858-1915) vertelt een man dat hij een geest heeft gezien, een vage presentie, toen hij na de lunch buiten op een bankje zat. Aan zijn nuchtere knecht vertelt hij het niet, die zou hem toch niet serieus nemen.

De man dreigt gek te worden. Als hij gaat zitten, voelt hij een hand op zijn linker knie rusten, en de adem van het onzichtbare creatuur over zijn gezicht. Het is een fantasie, maar eentje waar hij niet aan kan ontsnappen.

Er is maar één kamer waar hij zich veilig voelt; die van zijn overleden vrouw. Niets heeft hij daar veranderd. In die kamer wil hij blijven, om een tijd goed te slapen. 'Yes, I am going on a long journey.'

Het nawoord meldt dat dit verhaal is aangetroffen in bovengenoemde kamer, en wel na de zelfmoord van de schrijver. Dat feit maakt 'The

Facts' zo mooi en compleet.

Maartens was een welgestelde Nederlander die in het Engels schreef en honderd jaar geleden is gestorven. Met zijn 14 romans, poëzie, toneel en verhalen was hij beroemd in Duitsland, Engeland en Amerika. Hier niet. De meeste Nederlanders weten niet eens dat het statige landgoed Zonheuvel ofwel het Maarten Maartenshuis in Doorn, waar hij sinds 1903 woonde, nog bestaat en in het open monumentenweekend (12-13 september) bezocht kan worden.

Op 26 september vindt daar een Maartenssymposium plaats, met de presentatie van nooit eerder gebundelde verhalen, ingeleid door Bouwe Postmus: *At Home and Abroad - Stories of Love* (Stichting Maarten Maartens; € 18,50).

Waarom is Maartens bij ons nooit bekend geworden? Destijds dacht men: omdat deze kosmopoliet de bekrompenheid van zijn landgenoten benoemde. Dat zou tenminste op een bewuste veronachtzaming wijzen. De minder aantrekkelijke verklaring is dat de hele figuur, zijn werk én zijn huis met imposante bibliotheek ons zijn ontgaan. Daarom is het goed dat er verenigde vrienden bestaan die ons beleefd en terecht aan ons jasje trekken.

De eerbiedwaardige fanclub rond Geerten Meijning, de Vrienden van de Vorm, was op 9 augustus ook al zo vriendelijk me te attenderen op de 65ste verjaardag van de schrijver die in Syracuse woont. Terwijl we uitkijken naar zijn aangekondigde roman *Anderzijds/Eindtijd*, publiceerde Meijning ter ere van zijn kroonjaar *Hoc erat in votis* (Hof van Jan; € 20,-), met een hilarische opsomming van verjaardagswensen, waaronder een prullenmand, zelfbeheersing, 'behoud van mijn door ziekte en honger afgeslankte figuur', een

vrouwenhand met gelakte nagels en zijn complete werken in dundruk.

Alles is haalbaar en effectief tegen de vergetelheid, mits je de juiste vrienden hebt.